

ת"פ 24421/09/10 - מדינת ישראל נגד יוסי שליו, אהרון מרדכי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24421-09-10

בפני כבוד השופט דב פולוק

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלעד לוריא המאשימה

נגד

1. יוסי שליו (עציר)

2. אהרון מרדכי

ע"י ב"כ נאשם 1 עו"ד חיה מלול

ע"י ב"כ נאשם 2 עו"ד רמי זוכוביצקי הנאשמים

הכרעת - דין

הנני מזכה את הנאשמים 1 ו-2 מחמת הספק.

בכתב האישום שבפני מתוארים שני אירועים שונים אשר אירעו בעקבות תאונת דרכים שקרתה מספר ימים קודם לכן בין רכבו של המתלונן בתיק זה, מר אדם שמואל (להלן: "אדם"), לבין רכבו של הנאשם 1.

באירוע הראשון מואשם הנאשם 1 באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ובאירוע השני מואשמים הנאשם 1 והנאשם 2 בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 עמוד 1

ו-382(א) לחוק העונשין.

האירוע הראשון על פי כתב האישום אירע בתאריך 13.9.2010 בשעה 13:00 לערך. לטענת המאשימה, הנאשם 1 הגיע לביתו של המתלונן בתיק זה, מר אדם שמואל (להלן: "אדם") ודרש לקבל פיצוי כספי בעקבות התאונה. במהלך הויכוח שהתפתח בין הצדדים הגיע אביו של אדם, מר שמשון שמואל (להלן: שמשון). לטענת המאשימה במהלך הויכוח איים הנאשם 1 על אדם ואביו באמרו "אני אזיין אתכם חתיכת זיין אחד" והוסיף שהם אינם יודעים עם מי הם מתעסקים והוא ישלח אליהם אנשים שיטפלו בהם.

האירוע השני על פי כתב האישום אירע בהמשכו של אותו יום בסמוך לשעה 16:30 במרכז המסחרי שבקסטל. שם פגש הנאשם 1 את אדם וקרא לו להיכנס עימו לאחת החנויות. סמוך לחנות החלו הנאשמים 1 ו-2 יחד להכות את אדם. הנאשם 1 הכה אותו במכת אגרוף בפניו וכתוצאה מכך הוא איבד את הכרתו, נפל ובעודו שוכב ארצה, הם בעטו בו יחדיו בכל חלקי גופו ובמיוחד בפניו, בטנו וגבו. לאדם נגרמו חבלות בפניו ובמיוחד בעין שמאל והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים.

קעת נבחן את האירוע הראשון -

באירוע זה מואשם הנאשם 1 בביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

סעיף 192 לחוק העונשין קובע כי: "המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים."

הנאשם 1 במהלך דיון ההוכחות מתאר את האירוע כך: "היה יום שישי והחלטנו להחליף מספרי טלפון... אני הלכתי אליו לבית... אמרתי לו שחבל שהוא יערב ביטוח וזה סתם זיין אותו בפרמיות ובהשתתפות העצמית מבחינת הביטוח... והצעתי לו שיסדר את זה בוואדי ג'וז או איפה שהוא רוצה... הוא פתאום התחיל להשתולל שהוא לא אשם... שאלתי אותו אם יש מישהו מבוגר אולי אבא שלו בבית... אבא שלו ירד עם עוד בן אדם... ויצאנו לכיוון המדרכה איפה שהאוטו שלי חנה... אבא שלו גם התחיל להשתולל שהבן שלו לא אשם. אני ביקשתי את הביטוח... הם לא היו מוכנים לתת לי. הם התחילו לקלל אותי. אדם עצמו קפץ עליי ותפס אותי ואבא שלו נתן לי מכה בפנים שהם אמרו שזה דחיפה, אחרי שאדם עזב אותי אני עזבתי את המקום. אני חשבתי להגיש תלונה. הייתי נסער." (עמ' 120 לפרוטוקול הדיון מיום 4.12.17).

הנאשם מסר גרסה דומה במהלך חקירתו במשטרה, בהודעתו שנגבתה ביום 12.9.2010 על ידי רס"מ עדיאל שלום (מסומנת ת/9):

"...מה שקרה זה הגנה עצמית בלבד וזהו. ...

קבענו לדבר ואני הלכתי לבית שלו...הוא התחיל להתווכח איתי אשם לא אשם אני הסברתי לו שאני עליתי...ויש לי זכות קדימה...הוא התחיל לצעוק ולהשתולל ואמרתי לו שיקרא לאבא שלו...ואז הם החלו להשתולל שניהם אני אמרתי לו בסדר כל אחד יתבע את הביטוח שלו ואני באתי ללכת ואבא שלו התחיל לצעוק ולהשתולל והם תקפו אותי שניהם ואיימו עלי שאני לא אגיש תלונה עליהם...

הם נתנו לי מכות יבשות (הערת חוקר עדיאל שלום מבקש מהחשוד להוריד חולצה אני לא מבחין בשום דבר חריג על גופו).

שאלה: האם התקשרת למשטרה...

תשובה: לא הם איימו עלי ואני פחדתי ואני אמרתי שאני אתבע בביטוח את הרכב ונגמר הסיפור...

...

שאלה: אני אומר לך שאתה איימת הן על אדם והן על אבא שלו שאתה עוד תזיין אותם... בבית שלהם...?

תשובה: אני לא יודע יכול להיות שקיללתי מעצבים שהם נתנו לי מכות... יכול להיות שנפלט לי קללות מעצבים שהם הרביצו לי..."

מן הדברים עולה שהנאשם מכחיש שאיים על אדם ואביו בעת האירוע. הוא אף טוען שאביו של אדם הוא שקילל אותו ואף טוען שאדם ואביו היכו אותו בעת האירוע. מן הדברים גם עולה כי יתכן שדרך דיבור ובלהט הויכוח עשה הנאשם שימוש במילות קללה מסוימות כלפי אדם ואביו אולם בוודאי שלא היה בהן כי להוות "איום" לפי דרישתו של סעיף 192 לחוק העונשין.

אביו של אדם, שמשון, תיאר גם הוא את האירוע במהלך דיון ההוכחות: "ישבתי בבית עם חבר... הבן שלי עולה למעלה, הוא גר מתחתיי, ואומר שהוא מקלל אותו ומאיים עליו והוא לא רוצה להגיע להסדר אמר 'בוא תראה מה הוא רוצה ממני'.... הוא בא מהכיוון של המרפסת בצעקות ובקללות ובאיומים "אני אראה לך אני אזיין אתכם יא חתיכת זין שכמותך, אני אטפל בכם אתם תשלמו על זה ביוקר". אז הוא בא בצורה מאיימת לכיוון שלי. הייתי חייב לעצור ולהדוף אותו והגן על עצמי..."

כפי שאמרתי קודם שהוא בא בצורה מאיימת מכיוון המרפסת לכיוון הכביש עם קללות... שאני אשלח אנשים ואתם תשלמו, יעלה לכם ביוקר, אני אראה לכם מה זה, הם יטפלו בכם...

שאלת בית המשפט - ...היה איזה מגע שלך עם הנאשם...

ת. הייתי חייב להדוף אותו עם הידיים כי הרגשתי מאוים"

(ע' 84-87 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017).

מעדותו של שמשון, אביו של אדם, עולה שלטענתו הנאשם 1 קילל ואיים עליו ועל אדם באומרו "אני אראה לך אני אזיין אתכם יא חתיכת זין שכמותך, אני אטפל בכם אתם תשלמו על זה ביוקר". שמשון מוסיף כי לא הייתה לו ברירה והוא נאלץ להדוף את הנאשם 1 עם הידיים משום שהרגיש מאוים.

שני עדים נוספים לאירוע היו אדם וחברו של שמשון יהודה יחיא.

אדם העיד במהלך דיון ההוכחות כי: "ממה שאני זוכר היתה אי הסכמה בנוגע למי אשם בתאונה, נאמרו שם חילופי דברים ביני לבין הצד השני, מהר מאוד זה התפתח לקללות... כך שאבי היה במרפסת שמע את הקולות, ושמע את

הקללות...זה נגמר בזה...עזב את הבית, כמובן היו חילופי מילים וגידופים שאני לא זוכר ששמעתי..."

(ע' 100 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017)

אדם ממשיך ומעיד:

"ש. בעימות מפנה לת/1 שורה 1 יוסי אומר "אני אמרתי לך, לך תקרא למישהו יותר מבוגר ואתה אומר אני קראתי לאבא שלי... תאר את הסיטואציה מה קרה באותם רגעים

ת. אבא שלי רואה את המכה באוטו אז הוא אומר שבא נערב את הביטוח

ש. ואז ממשיך וטוען יוסי שאתה ואבא שלך תקפתם אותו אתה עונה "הוא איים עליי ועל אבא שלי אבא שלי הדף אותו, ספר את הסיטואציה

ת. ...היו שם קללות מצד יוסי כלפי אבא שלי וכלפיי בבית שלנו שאי אפשר להישאר אדיש. לשימחתי זה נגמר בזה שפשוט אבא שלי הדף את יוסי לצאת מהשטח...

ש. מציגה לך את ההודעה שלך שמסרת בבי"ח - אמרת היום בבית משפט שיוסי צעק קילל ואיים עד שאבא שלך שמע וירד... במשטרה... אמרת שהוא לא הסכים אתך ואתה קראת לאבא שלך לעומת זאת היום אתה אמרת שהיה צעקות וקללות ואביך שמע וירד

ת. אני לא פוסל את האפשרות הזו... אם זה לא היה מגיע לשפה ירודה בני לבין יוסי לא היה לי צורך לערב את אבא שלי

... ת. חד משמעית אבא שלי לא השתמש באלימות. אבא שלי קיבל צרור של קללות והדף את יוסי החוצה.

(ע' 103-106 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017).

מעדותו של אדם עולה כי היו קללות בלהט הויכוח אבל לא תואר כל איום ממשי, כל שכן לא הוזכר כל תוכן מאיים שנאמר, לכאורה, על ידי הנאשם. כך גם עולה מחילופי הדברים שהיו בין הנאשם 1 לאדם בעימות שנערך ביניהם במסגרת החקירה המשטרית. בדו"ח ביצוע עימות מיום 14.9.2010 שנערך על ידי מנשה מזרחי (מסומן ת/1) מעיד אדם כי: "אמרתי לו בא אלי... דיברנו הוא רצה שאשלם לו על הנזק אמרתי לו כי אני לא חושב שאני אשם ואז הוא אמר לי שהוא בירר עליי ואני ילד טוב והוא לא רוצה לזיין אותי בקטע של הביטוח והוא רוצה לתקן בוואדי ג'וז... קראתי לאבא שלי... הלך לראות את הנזק... יוסי התעצבן... אדם: אז למה איימת עליי? יוסי: אתה ואבא שלך תקפתם אותי. אדם: הוא איים עליי ועל אבא שלי אבא שלי הדף אותו..."

אדם: לאחר רבע שעה הגיע בחור בשם איציק ביטון...

יוסי: אתה מודה באלימות

אדם: אלימות מילולית..."

עד נוסף לויכוח שהתנהל בין הצדדים היה מר יהודה יחיא, חברו של שמשון, שהעיד במהלך דיון ההוכחות כי: "...הייתי אצל שמשון שמואל בבית... ואז אדם... עלה להגיד לו שיש משהו שרוצה כסף על תאונה שהיתה... הם ירדו למטה לראות את האוטו... אחר כך שמעתי ויכוח וצעקות, הם היו איזה 30 מ' ממני למטה על הכביש אז אני ירדתי והם עוד ממשיכים להתווכח... הם דיברו על ביטוח ועל לתת כסף... אחרי כמה דקות שמעתי, הסתובבתי, אדם אמר לאביו "אבא תעזוב אותו" כי אבא דחף את הבחור...

אדם צעק לאבא שלו "עזוב אותו עזוב אותו" וכשהסתובבתי וראיתי שמשון דחף את הבחור הזה... הבחור אמר לו אתה לא רוצה לשלם או משהו כזה - אוקי בסדר אני כבר אטפל בזה והוא הלך

...

ש. ראית את אותו בחור מרביץ ומאיים ואומר "אני אזיין אותך אני אעשה לך"...

ת. לא"

(ע' 72-74 לפרוטוקול הדיון מיום 22.11.2016).

גם שמשון עצמו העיד כי יהודה יחיא הוא חברו והוא אדם ישר והגון (ע' 87 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017) כך שעל פניו נראה שעדותו אמינה, שכן הוא חברו של שמשון וככול הנראה שאין לו כל אינטרס להגן על נאשם 1 דווקא. מעדותו עולה שלא שמע כל איומים מצידו של הנאשם 1, אלא רק אמירה של "אוקי אני אטפל בזמן". עם זאת העיד יהודה שמשון הוא שדחף את הנאשם 1 עד כדי כך שאדם נאלץ לבקש ממנו "אבא תעזוב אותו".

מן האמור עולה שהעד היחיד שטוען שהנאשם 1 איים עליו ועל אדם הוא שמשון, אשר לו סכסוך עם הנאשם 1. עדויותיהם של אדם ויהודה יחיא אשר הן עדויות של אנשים הקרובים לשמשון דווקא אינן מחזקות את עדותו ומהן עולה שהנאשם 1, לכל היותר קילל בלהט הויכוח את אדם ואביו, אך בוודאי שלא הוכח מעל לכל ספק סביר שאיים עליהם באופן שטוען שמשון. לאור האמור אני מזכה, מחמת הספק, את הנאשם 1 מביצוע של עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

קעת נבחן את האירוע השני שאירע בהמשכו של אותו יום במרכז הקניות "מעוז ציון" בקסטל. באירוע זה מואשמים הנאשם 1 והנאשם 2 בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי אדם, עבירה לפי סעיף 380 ו-382(א) לחוק העונשין.

סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין קובעים כי:

380 . התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר שלוש שנים.

...

382. (א) נעברה עבירה לפי סעיפים 379 או 380 כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי

אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.

תחילה נבחן את חלקו של הנאשם 1 באירוע:

הנאשם 1 העיד במהלך דיון ההוכחות כי: "עליתי במרכז לקסטל... לחנות בגדים וקניתי שתי חולצות... ואני בא לצאת ופתאום אדם עולה למדרגות, לכיוון שלי, ומקלל וצועק צעקות ובא לתקוף אותי. אני באותו רגע הגנתי על עצמי... המזל שלי שהיו אנשים שהפרידו... אחרי שאריק הפריד והיו עוד אנשים שאיני זוכר את שמם אני ברחתי מהמקום כדי שלא יתקוף אותי שוב... עליתי לאוטו ונסעתי לכיוון הבית... (ע' 121-124 לפרוטוקול הדיון מיום 4.12.17)

הנאשם 1 ממשיך ומתאר: "אני יצאתי מהכניסה של החנות בגדים, אדם עולה מקלל אותי ותוקף אותי... הוא רץ אליי בקללות וצעקות שאני לא יודע מה צעק... והתנפל עליי באגרופים, אני הגנתי על עצמי, זה עניין של כמה שניות עד שאריק יצא והפריד..."

ש. אדם נפל על הרצפה?

ת. לא זוכר.

ש. קיבל אגרוף לפנים?

ת. יכול להיות שכן יכול להיות שלא. אני הגנתי על עצמי. יכול להיות שהוא קיבל מכה ממישהו שהפריד, אולי נפל במדרגות אני לא יודע.

ש. זה הכל היה במרפסת הקטנה מעל המדרגות?

ת. כן."

(ע' 130 לפרוטוקול הדיון מיום 3.12.17)

הנאשם 1 טוען כי אדם הוא שעלה לכיוון חנות הבגדים בה ערך את קניותיו והחל לקלל ולצעוק והתכוון לתקוף את הנאשם 1. הנאשם 1 בתגובה הגן על עצמו.

בהודעה שמסר הנאשם 1 במהלך חקירתו במשטרה, שנגבתה ביום 12.9.2010 על ידי רס"מ עדיאל שלום (מסומנת ת/9) הוא טען כי: "ישבתי בקסטל איפה הבגדים... ואדם ראה אותי רץ למדרגות עלה למעלה והתחיל לריב איתי ואני הגנתי על עצמי..."

שאלה: אתה אומר שאדם תקף אותך... האם התקשרת למשטרה...?

תשובה: אני ברחתי ואחרי בערך חצי שעה התקשר החוקר אריק

...

שאלה: אני אומר לך שהיה איתך עוד בחור שגם תקף את אדם...?

תשובה: אני לא ראיתי אף בחור אולי היו אנשים שהפרידו אני לא יודע אני פשוט מהלחץ ברחתי.

...

הוא בא ותקף אותי ועלה במדרגות ובא לקראתי אני לא באתי אליו ולא תקפתי אותו. אין אחר ואין שום דבר.

....

אני מבקש לעשות צילום בצלעות שלי".

בהמשך חקירתו שנערכה ביום 14.9.2010, בהודעה אשר נגבתה על ידי רס"מ מנשה מזרחי (מסומנת ת/4) מסר הנאשם כי: "אני לא יודע מי העד אני לא יודע אם זה היה בהתחלה וראה את אדם תוקף אותי אני לא יודע על איזה אדם מסוים הוא מדבר אני יודע שאני הגנתי על עצמי שעלה לתקוף אותי.

שאלה: אני אומר לך שהיה עוד אדם שתקף את אדם יחד איתך?

תשובה: אני לא יודע...אני הגנתי רק על עצמי ואני לא ראיתי ששום בן אדם אחר תקף...אני יודע שאדם תקף אותי אני הגנתי על עצמי"

גם מהגרסאות שמסר הנאשם 1 במהלך חקירתו במשטרה עולה שאדם בא לקראתו בקללות וצעקות ובכוונה לתקפו והנאשם 1 פעל על מנת להגן על עצמו באותה סיטואציה.

הנאשם 1 גם מכחיש שהנאשם 2 היה שותפו לתקיפת אדם, וטוען שהנאשם 2 לא היה מעורב כלל בקטטה ומטרתו היתה רק להפריד בין אדם לנאשם 1.

בניגוד לגרסתו של הנאשם 1, אדם טוען שהנאשם 1 והנאשם 2 הם שקראו לו לעלות לכיוון חנות הבגדים ותכננו יחדיו את תקיפתו. זאת כפי שעולה מן הגרסה שהוא מסר במהלך דיון ההוכחות לפיה: "...יוסי קרא לי מלמטה...הופתעתי לגלות שאני במארב, תקפו אותי, הוא קרא לי בצורה שנשמעת לשתי פנים אבל זה היה ברור מאליו לאחר מכן. אני חושב שאיבדתי באיזה שלב את ההכרה לכמה שניות ונפלתי על הרצפה, קיבלתי כמה מכות...הבנתי שזה לא רק אדם אחד, הדבר הראשון שעלה לי לראש איך אני יוצא משם...באיזה נס יצאתי משם וירדתי למטה והלכתי...בית העסק של חבר שלי...אבא שלו צביקה ששון"

(ע' 100 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017).

אדם ממשיך ומעיד בפני בית המשפט כי:

"ש. אמרת בהודעתך שאיך שבאת יוסי נתן לך אחת ואתה התעלפת או איבדת שיווי משקל

ת. קיבלתי זעזוע קטן ונפלתי על הרצפה ומיד לאחר שניות המשכתי לקבל מכות כשאני שרוע על הרצפה ואז הצלחתי להימלט...איבדתי את האיזון ונפלתי על הרצפה...המשכתי לקבל מכות כשאני על הרצפה משני אנשים...

ש. אתה יכול להגיד מה הם עשו כשאתה היית על הרצפה

ת. קשה לי לזכור....אגרופים ובעיטות...יותר בפלג גוף עליון...

...

ש. אתה זוכר שנחקרת באזהרה במשטרה לזה שתקפת את יוסי

ת. כן

ש. וגם שם אתה אומר שקיבלת בוקס איבדת את ההכרה, כן איבדת את ההכרה או לא איבדת את ההכרה...

...

ת. אני לא רוצה להיכנס למונחים רפואיים...מה שקרה זה שקיבלתי איך שעליתי אגרוף בפנים איבדתי את האיזון ונפלתי על הרצפה והמשיכו להכות אותי כשאתה על הרצפה.

...

ש. יש מבחינתך הבדל בין לאבד הכרה לבין לאבד איזון...

ת. זו לא אותה משמעות...זה עניין של שניות....אני יצאתי מאיזון אפשר לקרוא לזה איבוד הכרה - כשלא הבנתי אם אני עומד בצורה שפוייה. בכל אופן המכה הזאת גרמה לי לזעזוע שאיבדתי את שווי המשקל

ש. אתה לא איבדת את ההכרה

ת. לא. עברתי זעזוע. איבדתי את ההכרה למספר שניות...לא התעלפתי לאורך זמן...

...

ש....אתה לא יכול להגיד אם איבדת את ההכרה לשניה או 60 שניות

ת. לא יכול להגיד אבל זה נמשך יותר משניה"

(ע' 109-108 ו-112-114 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017).

מעדותו של אדם עולה כי לאחר שהותקף על ידי יוסי באגרוף בפניו נפל ואיבד, ככול הנראה, את הכרתו למספר שניות. כששבה אליו הכרתו הוא היה שוכב על הרצפה ויוסי ועוד אדם. בדיעבד הסתבר לו, לטענתו, שהיה זה הנאשם 2 שבעטו בגופו יחד עם הנאשם 1. בהפוגה קצרה שחלה במכות הוא הצליח לקום וברח מן המקום. בשל החבלות שקיבל הוא פונה באמבולנס לקבלת טיפול בבית החולים הדסה עין כרם.

במהלך החקירה במשטרה נערך עימות בין אדם לנאשם 2 מדו"ח ביצוע עימות מיום 19.9.2010 שנערך על ידי השוטר מנשה מזרחי (מסומן 5/ת) עלה כי:

"אדם: ...שיוסי נתן לי את המכה הראשונה ואיבדתי את שיווי המשקל אריק...הוא הצטרף ונתן לי מכה באזור הראש שהייתי על הרצפה אז גם הוא וגם יוסי המשיכו להרביץ לי בלי שאני מכיר את אריק גם אם היה יושב לידי אתמול לא הייתי בטוח שעשיתי לו משהו רע

שאלה לאהרון: מה תגובתך על הדברים של אדם?

תשובה: ..אני הייתי בחנות שמעתי צעקות שמעתי איומים מצד אדם שהוא איש שב"כ יצאתי לבחון ראיתי אותו תוקף את יוסי אני ניסיתי להפריד ואז הוא תקף גם אותי הם המשיכו לריב בתוך החנות שלי ואני עמדתי בצד

אדם: לא נכנסתי לחנות זה היה ברחבה למעלה. הוא עמד מאחורי יוסי הוא היה כבר בחוץ את שניהם ראיתי בשניה שעליתי למעלה...אחרי שאיציק ביטון הגיע וסידר את האי הבנה לא חשבתי שיקרה ככה אני מעולם לא הלכתי מכות

....

שאלה אדם: האם אתה השתמשת באיזה איום כי אתה איש שב"כ בזמן קדם התקיפה?

תשובה: אני מעולם לא השתמשתי באיומים...

...

תשובה אהרון: אני לא נגעתי בו אני חטפתי מכות גם מהצד שלו וגם מהצד של יוסי בזה שניסיתי להפריד מכות משני הצדדים גם אני חטפתי מכות

אדם: אני לא הצלחתי לתת מכות...כששנים מתקיפים אותך לא משנה כמה אתה חזק אתה תהיה על הרצפה...אני לא תקפתי ולא היה לי אפשרות להגן על עצמי לא היה לי את ההזמנות להגיב..."

הנאשם 2 מחזיק בגרסה לפיה הוא נקלע לקטטה שלא היה לו חלק בה והוא רק ניסה להפריד בין הצדדים.

לפנינו מוצגות גרסתו של אדם אל מול גרסאותיהם של הנאשם 1 והנאשם 2, כשסכסוך הרקע הקיים בין הצדדים בעקבות תאונת הדרכים שארעה ביניהם מספר ימים קודם לכן מקשה על ההכרעה בין הגרסאות. לאור זאת אנו נזקקים לאמת את הגרסאות עם גרסתם של עדים נוספים לאירוע.

עדה נוספת לאירוע היא העדה אדוה ביטון (להלן: "אדוה") אשר עבדה בעת האירוע כקופאית באטליז "מלך הבשר והעוף" במעוז ציון המצוי בקומה מתחת לחנות הבגדים בו אירע האירוע. אדוה העידה בפני בית המשפט כי:

"ש. מדוע הגעת למשטרה למסור הודעה

ת. הייתי עדה למקרה של אלימות...הגעתי להגיש תלונה

...

"אני הייתי בתוך החנות ושמעתי רעשים מלמעלה...שמעתי משהו חריג כמו נפילה כזה. יצאתי החוצה מהחנות והגעתי

לקצה של המדרגות למטה, הסתכלתי לכיוון החנות שנמצאת למעלה - חנות בגדים - ראיתי את אדם שכוב על הרצפה ושני גברים מכים אותו...הוא היה על הרצפה ועם בעיטות לפנים לגב ולבטן...

לא עליתי למעלה. צעקתי באותו רגע שיעזבו אותו...היתה הפוגה של המכות. אדם התרומם והתחיל לרדת במדרגות והתחיל לרוץ לכיוון המגדניה שבמקום....של צבי ששון...

יצאתי בעקבות הרעשים ועמדתי בסוף של המדרגות למטה, קודם כל ראיתי את אדם עולה למעלה, כשהייתי בתוך החנות ראיתי את אדם עולה למעלה, כששמעתי את הרעש של הנפילה הגעתי לקצה המדרגות, הסתכלתי וראיתי את אדם שכוב על הרצפה, ראיתי את אריק ויוסי מרביצים לו וראיתי את יוסי נותן אגרוף...בפנים. אבל בגדול ראיתי את שניהם בועטים, גם את אריק וגם את יוסי...אדם לא כל כך הגיב, לא היה באפשרותו, הוא פשוט היה שרוע שם ומקבל את המכות. בזמן שאני צעקתי כמו שאמרתי הייתה איזשהי הפוגה במכות. אדם התרומם הוא לא הגיב למכות הוא פשוט ברח משם...היה למעלה בחור בשם מתן דוגה שעמד בצד ולא הגיב"

(ע' 53-55 לפרוטוקול הדיון מיום 22.11.2016).

מן העדות שמסרה אדוה עולה כי לא ראתה את תחילת האירוע שאירע בין אדם לנאשמים, כאשר את המשכו של האירוע היא רואה, לטענתה, מן הקומה הראשונה סמוך לגרם המגדרות העולה לקומה השנייה בה נמצאת המרפסת המובילה לחנות הבגדים.

אדוה גם מסרה את עדותה במסגרת החקירה המשטרתית, הודעה אשר נגבתה על ידי רס"מ עדיאל שלום ביום 14.9.2010 (מסומנת נ/3): "אני עובדת באטליז מלך הברש והעוף במעוז ציון...ראיתי את אדם שהוא עלה למעלה שמעתי רעש של נפילה חזקה על הרצפה מדובר במשטח ברזל למעלה אני יצאתי החוצה וראיתי את אדם כאשר הוא שכוב על הרצפה ושני אנשים מרביצים לו מכות בעיטות בפנים שלו בבטן בגב שלו אני התחלתי לצרוח להם שיעזבו אותו ובשניות האלו הם הסתכלו עלי ואז אדם הרים את עצמו וברח לכיוון המגדניה של עזרא.

...אני רוצה להוסיף שאני מפחדת מהם...ואני באתי למסור את העדות כי...אני מכירה את אדם מהגן וחשוב לי העדות שלי במשטרה..

...

שאלה: האם מה שראית אדם תקף אותם?

תשובה: לא אדם עלה למעלה אני הבנתי לאחר מכן שהם קראו לו והשני לא אריק נתן לו אגרוף בפנים אני לא ראיתי את זה אבל כמו שאמרתי אני ראיתי שהם הרביצו לו בעיטות בגוף בראש בבטן ובגב והתחלתי לצעוק אדם לא הרביץ להם לא היתה לו אפשרות מאחר והוא היה על הרצפה וגם כאשר הוא קם הוא לא הגיב ופשוט ברח...

היו הרבה אנשים...היה שם בחור בשם מתן דוגה...הוא היה למעלה ועמד שם והסתכל ראה את הכל מההתחלה ועד הסוף...

מסרתי את העדות כי אדם חשוב לי..."

בחינת עדות של אדוה במהלך דיון ההוכחות ובמסגרת החקירה המשטרית מעלה מספר קשיים אשר פוגמים באופן משמעותי במשקל שניתן לתת לעדות זאת.

תחילה, העדה אדוה עצמה העידה שלא ראתה את תחילתו את הויכוח בין הצדדים ורק שמעה רעש של נפילה מבחוץ. וכמו שהיא מעידה בעצמה "אני הבנתי לאחר מכן", את מה שאירע קודם לכן היא השלימה מאנשים אחרים. כך עולה גם מעדותה של אדוה במהלך דיון ההוכחות בבית המשפט: "אני לא יודעת מי תקף. אני יודעת כשראיתי אדם כבר לא הגיב, מי צבט קודם אני לא יודעת"

(ע' 58 לפרוטוקול הדיון מיום 22.11.2016)

כמו כן, נקודת המבט ממנה צפתה אדוה על האירוע היא נקודת מבט בעייתית ביותר שכן עמדה בקומה התחתונה כשהאירוע אירע בקומה למעלה והיא צופה מן הצד אל המרפסת הצמודה לחנות הבגדים שנמצאת במעלה גרם המדרגות. הנאשם 1 מעיד בהקשר זה כי: "...אדוה... אמרה שהיא ראתה את הריב, אני אומר שהיא לא יכולה לראות את הריב שכן יש שלטים והיא לא יכולה לראות אלא אם כן היתה עולה למעלה."

(ע' 122 לפרוטוקול הדיון מיום 4.12.2017)

ואכן, אף אם נקבל את טענתה של אדוה שניתן לראות את הקטטה מן המקום בו עמדה וודאי הוא שאין זו נקודת מבט טובה. עלינו להביא זאת בחשבון, שכן זויות הראיה של עד היא משמעותית ביותר להבנת המצב העובדתי לאשורו.

עוד נוסיף שאדוה מעידה על עצמה שהיא חברה קרובה של אדם ויתכן אף שניהלו ביניהם שיחה לפני מתן הודעתה במשטרה ובוודאי ששוחחו ביניהם לפני שמסרה את עדותה בפני בית המשפט (ראה למשל: (ע' 68 לפרוטוקול הדיון מיום 22.11.2016 וע' 112 ו-114-115 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017).

מעבר לאמור, עולה מן המזכרים המשטריים שנערכו, בהם פורטו שמות העדים שיש לזמן לחקירה כששמה של אדוה לא הוזכר ביניהם (מזכר שערך רמ"ח מנשה מזרחי באשר לזימון עדים לחקירה, ביום 13/9/2010 - מסומן ת/1, ובו מוזכרים העדים: יהודה יחיא, מתן דוגא, צביקה ששון ואיציק ביטון) ומן העדויות שנמסרו במסגרת דיון ההוכחות עולה, שככל הנראה, היא לא זומנה על ידי יחידת החקירות המשטרית להעיד אלא הגיעה בכוחות עצמה, ובלי שנתבקשה לעשת כן למסור עדות. בהקשר זה העיד השוטר רס"ב מנשה מזרחי במהלך הדיון בבית המשפט כי: "ש...יש עדה שאני אומרת לך איך העדה הזו מגיעה למתן עדות. אף אחד לא מסר את שמה. נחקר המתלונן, אביו, כל העדים בתיק, אף אחד לא מוסר את שמה של הבחורה הזו. גם במזכר לא מופיעה העדה, פתאום יש עדות שלה שלא ברור עד היום איך מגיעה למשטרה...היא מגיעה למשטרה ואומרת שבאה כי חשוב לה..."

ת. אז היא הגיעה לבד

...

ש. איזה ראיה יש בתיק לפני עדות של אדוה שמישהו מוסר את שמה?...

ת. לא יודע מה לענות. התקשרנו למישהי ב144 לקרוא לעדות?

עמוד 11

... או שהיא הגיעה לבד או בעקבות פניה של אחד מהחוקרים

ש. אף אד מחוקרים לא פנה אליה

ת. לא יודע"

(ע' 49 לפרוטוקול הדיון מיום 10.1.2016).

גם השוטר עדיאל שלום מעיד בהקשר זה כי: "ש....חקרת את אדוה אברהם...איך הבחורה הזאת הגיעה למשטרה ומי מסר את מסר את השם שלה

ת. אני לא זוכר בדיוק. אני חושב שהשם שלה עלה...אני לא זוכר מי מסר את השם שלה והיא זומנה למסור עדות

...

למיטב זכרוני אם אני לא טועה שהשם שלה הוזכר נדמה לי על ידי אדם שמסר שהיא היתה נוכחת במקום וראתה את הכל ואם אני לא טועה היא זו שאמרה לאדם שהיא מוכנה למסור עדות

...

ש. יכול להיות שאדם פנה אליה ודיבר איתה ואז אמר לכם לזמן אותה

ת. הוא מסר שהיא היתה עדה במקום"

(ע' 66 לפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2016).

מן האמור עולה שאין בכוחן של העדויות שנמסרו לחזק את גרסתו של אדם או את גרסתו של הנאשם 1. בשל סכסוך הרקע הקיים בין הצדדים קשה, כאמור, להכריע בין הגרסאות ועל כן קיים לכל הפחות ספק סביר לכך שהנאשם 1 הוא שתקף את אדם.

לאור האמור החלטתי לזכות את הנאשם 1, מחמת הספק, מביצועה של עבירת תקיפה לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין.

כעת נבחן את חלקו של נאשם 2 בביצוע העבירה בה הוא מואשם:

הנאשם 2 העיד במהלך דיון ההוכחות כי: "...יוסי בא וקנה כמה דברים...פתאום שמעתי צעקות בחוץ...איומים מצד אדם שאני מכיר, יצאתי לבחון וראיתי אותו תופס את יוסי...אני הייתי בתוך החנות...כששמעתי את הצעקות יצאתי לבחון למרפסת גדולה...וראיתי את אדם. היו אנשים בפיצה והיתה בהלה אני הפרדתי...ראיתי ידיים של אדם הולכות לכיוון הפנים שלו, בוקסים, כאילו הוא מנסה להכות אותו, יוסי הגן על עצמו וניסה להדוף אותו...כדי להפריד ביניהם אני הייתי

באמצע ואני חטפתי מהלומות...נכנסתי באמצע והצלחתי להפריד ביניהם אדם ירד מהמדרגות והלך".

(ע' 131 לפרוטוקול הדיון מיום 4.12.2017).

הנאשם 2 ממשיך ומפרט:

"אני שמעתי צעקות ויצאתי החוצה, ראיתי את אדם תקף אותו ואת יוסי מתגונן ומנסה להגן על עצמו ואז הפרדתי. לא רציתי בלגן בעסק שלי, זה נפל עליי משום מקום.

ש. באיזה שהוא שלב הם נכנסו לתוך החנות?

ת. לא.

...

ש. אתה אומר שהפרדת, אדם נפל על הרצפה בשלב מסוים?

ת. לא יודע.

...הייתי מבוהל, לא רציתי להיכנס לעניין שלא שלי, אני הייתי בחנות שלי והתעסקתי בחיים שלי ובדברים שלי, פתאום זה נפל עליי, לא רציתי להסתבך עם אף אחד."

(ע' 134-135 לפרוטוקול הדיון מיום ה' 4.12.17).

הנאשם 2 מוסר את גרסתו גם במסגרת הודעתו במשטרה מיום 19.9.2010 נגבתה על ידי רס"מ מנשה מזרחי (מסומנת ת/2): "הייתי בתוך החנות שמעתי צעקות מחוץ לחנות וויכוחים שמעתי איומים מצד של בחור שלא ראיתי אותו אף פעם שהוא איש שב"כ איים שהוא יהרוס את החיים למי שהיה שם איתו במקרה יוסי היה שם איתו הוא קליינט שלי. יצאתי בחוץ וראיתי את הבחור שמאיים שהוא איש שב"כ התקיף את יוסי וניסתי להפריד הוא תקף גם אותי ואז הם תקפו אחד את השני היה מכות ואז הוא ברח מהמקום מהמדרגות..."

...

שאלה: אז אתה מגיש תלונה כך שהבחור הזה תקף אותך?

תשובה: נכון בתוך החנות שלי

....

הפרדתי בין הבחור ליוסי

שאלה: ואתה היכית את אותו בחור?

תשובה: לא זה אני שהותקפתי

...

אני לא עונה יותר על שאלות לא רוצה להפליל אף אחד לא את אדם ולא את יוסי"

לעניין חלקו של הנאשם 2 באירוע. הן בהודעתו במשטרה הן בעימות שנערך בין אדם לנאשמים והן במסגרת עדות במהלך דיון ההוכחות החזיק הנאשם בגרסה לפיה לא היה שותף כלל לקטטה בין אדם לנאשם 1. הוא טען שכל חלקו באירוע היה ניסיונו להפריד בין אדם לנאשם 1 בקטטה שאירעה סמוך לחנות הבגדים שבבעלותו.

אדם ואדוה הם העדים העיקריים המקשרים את הנאשם 2 לאירוע וטוענים כי תקף את אדם במכות יחד עם הנאשם 1. אולם בחינה מדוקדקת של העדויות הללו מעלה שלא ניתן לייחס להן משקל אשר יש בכוחו להרשיע את הנאשם 2 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

שכן, כפי שצינו קודם אותם הקשיים העולים מהסתמכות על עדותה של אדוה לצורך הפרכת גרסתו של הנאשם 1, אותם מנינו לעיל, קיימים גם באשר להפרכת גרסתו של הנאשם 2 באשר לחלקו באירוע. שכן יתכן מאוד שמזווית הראיה של אדוה נראה נאשם 2 כמכה את אדם כאשר בעצם כל שניסה לעשות היה להפריד בינו לנאשם 1 שכן סיטואציה של קטטה יכולה להטעות בהקשר זה.

כמו כן, גם ההסתמכות על גרסתו של אדם באשר לחלקו של הנאשם 2 בקטטה בעייתית. שכן כפי שהעיד אדם עצמו במהלך עדותו במסגרת דיון ההוכחות (ע' 108-109 ו-112-114 לפרוטוקול הדיון מיום 31.10.2017), אותה ציטטנו לעיל, הוא ככול הנראה איבד את ההכרה במהלך הקטטה, לכל הפחות למספר שניות, ועל כן קיים, לכל הפחות, ספק סביר, שפירש לא נכון את ניסיונו של נאשם 2 להפריד בינו לבין אדם וסבר כי הנאשם 2 מנסה אף הוא לתקוף אותו.

חיזוק לכך שאדם איבד את הכרתו למספר שניות במהלך האירוע עולה, בין השאר, גם מגיליון השחרור של אדם ממחלקה נירוכירורגית בבית חולים הדסה עין כרם מיום 12.9.2010

"אמנזה: בן 26...היה מעורב בקטטה אחה"צ, נחבל בראשו איבד הכרה לזמן קצר לאחר מכן כאבי ראש בחילות לא הקאות פרכוסים...חבלה קרה בלבד על ידי אגרופים באזור עין שמאל...".

לאור האמור החלטתי לזכות גם את הנאשם 2, מחמת הספק, מעבירת תקיפה לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין.

אשר על כן הנני מזכה את הנאשמים 1-2 מכל העבירות המיוחסות להם בכתב האישום מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ט, 05 נובמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אלעד לוריא, נאשם 1 (בלווי שב"ס), נאשם 2 ובא כוחו עו"ד רמי זוכוביצקי.